

FOTO: ARCHIV

Paříž, St. Louis, Londýn, Stockholm, Antverpy... a dost! Pětkrát se přetahování lanem (v angličtině se používá název Tug of War, což neznamená nic jiného než „přetahování“) objevilo na olympijských hrách v jejich novodobých počátcích mezi lety 1900 – 1920. Tehdy to byla disciplína zařazená do atletického programu.

Dnes je to spíš k nevíře, přetahování lanem je pro nás tak maximálně zpestřením hodiny tělocviku nebo letního dětského tábora, možná tak ještě recesistickou vložkou doplňující nějakou tu lidovou zábavu. Ačkoliv však z vrcholného svátku vymizelo před více než osmdesáti lety, přetahování lanem nezahynulo na úbytě. Vůbec ne. Jen si žije svůj vlastní život. U nás nepostřehnutelný, ale v mnoha státech stále populární. Mezinárodní federace, již tenhle sport disponuje, či pravidelná mistrovství světa jsou toho dostatečným důkazem.

O čtyři metry

Přetahování patří co do vybavení k nejméně náročným sportům vůbec. V podstatě stačí lano. V závodní podobě tohoto sportu se používá konopné lano o délce 33,5 – 36 m a tloušťce 10 – 12,5 cm.

Každý tým má osm členů (v některých juniorských soutěžích stačí šest), během samotného klání smí přímo do zápolení promlouvat kouč a udělovat či spíše vykřikovat taktické pokyny. Vyhrává tým, kterému se podaří přetáhnout lano o čtyři metry na svou stranu. Celý zápas pak vyhrává ten, kdo vyhraje víckrát ze tří po sobě následujících klání.

Soutěže v přetahování lanem jsou organizovány podle váhových tříd, kde družstvo jako celek (tedy váha všech osmi členů dohromady) nesmí přesáhnout stanovenou váhovou hranici. Váhové třídy začínají u mužů na 560 kg a u žen na 520 kg. Vrcholem je pak kategorie 720 kg, anebo tzv. cat-

chweight, soutěž bez omezení váhy. Může se závodit venku i pod střechou.

Důležitá je samozřejmě síla, ale nejpodstatnější na přetahování vůbec je týmová spolupráce. Jednotlivec nezmůže takřka nic, pokud nebude součástí sehraného celku, který ví kdy a jak zabrat. Tug of War je možná nejtýmovějším sportem vůbec.

Už v antickém Řecku

Soupeření dvou družstev, které bude mít větší sílu přetáhnout protivníky na svou stranu, se praktikovalo již ve starém Řecku kolem roku 500 př. Kr. Stejně tak víme, že se tato klání odbývala i v západní Evropě, někdy v 10. či 11. století. V některých asijských zemích bylo přetahování lanem součástí dávných obřadů a kultů. Třeba v Koreji se takto utkávaly vesnice, aby se předpověděl výsledek sklizně.

Jako novodobý sport si začalo přetahování získávat pří-

nivce koncem 19. století, kdy vznikaly sportovní atletické kluby. Posléze Tug of War doplatilo na snahu zredukovat nafukující se olympijský program. Vyškrtnutí přineslo na nějaký čas úpadek. Přetahování se stáhlo do jednotlivých zemí. Netrvalo však dlouho a na světě byla Tug of War International Federation, tedy Mezinárodní federace přetahování lanem.

Počínaje rokem 1955 se začala pravidelně konat mistrovství Evropy. Zájem o sport rostl. O dvacet let později se pak uskutečnil první světový šampionát. Teď se pořádá co dva roky. Začátkem září se světová elita sejde v americkém Rochesteru. A pozornost do města v Minnesotě bude upřena od Austrálie či Belgie přes Kanadu, Čínu až po Litvu nebo Jižní Afriku. Všude tam a v dalších více než dvaceti zemích se totiž přetahování lanem zabýdlo. ●

ADÉLA POLÁKOVÁ

INFORMACE

Tug of War International Federation (TWIF), na webových stránkách najdete vedle výsledků také podrobná pravidla.
www.tugofwar-twif.org
www.tugofwar2004.com
 stránky letošního halového MS ve Skotsku
<http://rochsports.com/twif/>
 stránky venkovního MS 2. – 5. září v USA

